

MARIJA DOBI OBISK

Zgodilo se je na praznik Marije Brezmadežne. Zvečer pri molitvi ob adventnem venčku sta se Polonina brata Maks in Jaka prepirala, kdo bo upihnil svečko. Po prerivanju je Jaka svečko zadel in poletela je na klop, kjer je zanetila požar. Mami ga je hitro pogasila in otroke poslala v postelje. Zjutraj so se temeljito pogovorili o svojih medsebojnih odnosih in čistosti srca. Večje nesreče ta večer pa je družino obvarovala Marija, ker so pred molitvijo njen kip postavili ob venček.

Po dogodku s svečo so bili naši odnosi kar malce napeti. Mami je bila zato malo bolj razdražljiva. V petek popoldne je poklicala prijateljici in skupaj so se odpeljale na Brezje na obisk k Mariji. Naša mami zelo zaupa Mariji. Kliče jo kar Mici. Kot da bi bila Marija njena prijateljica. In tudi je. Vsake toliko časa si mami vzame večer, ki ga preživi s svojimi pravimi prijateljicami. Včasih gredo na koncert ali na kavo ali ... že najdejo nekaj, da se družijo, zabavajo, pogovarjajo, predvsem pa, da se imajo lepo. Ko jim je težko, gredo na obisk k Mariji. Ponavadi se odpeljejo na Brezje. Tam so pri maši, potem pa se z Marijo še pogovarjajo pred njenim oltarjem. Tudi tokrat je bilo tako. Zvečer so se usedle v avto in se odpeljale na Brezje. Ne vem, kdaj so se vrnile, ker sem že spala. Vendar je bila mami zjutraj veliko boljše volje kot prejšnje dni. Ko sva pripravljali zajtrk, sem jo vprašala:

»Zakaj greste s puncami na Brezje?«

»Da obiščemo Marijo.«

»A tako kot jo je obiskal angel in ji povedal, da bo rodila Jezusa?«

»Ja, tako.«

»In kaj ti poveš Mariji?«

»Povem ji, da sem vesela, da imam tako družino. Da imam vas. Zahvalim se ji za vse lepo in dobro. Prosim jo, da bi bili vi uspešni v šoli. Prosim jo, da bi se z očkom dobro razumela. Zahvalim se za babi in dedija in za vse ljudi, ki so nam blizu.«

»In ti kdaj odgovori?« me je zanimalo.

»Seveda mi.«

»Kako? Z besedami?« sem bila radovedna.

»Z besedami ravno ne, ampak s stvarmi, ki se nam dogajajo. Da nam gre dobro, da smo zdravi, da se imamo radi.«

»Ahaaa,« se je zaslišalo iz mojih ust.

Kmalu je v kuhinjo prišel tudi Maks.

»No, mami, je bilo včeraj lepo? Si se zabavala s prijateljicami?« jo je vprašal.

»Lepo je bilo,« je odgovorila.

Maks pa je nadaljeval:

»Rad bi se ti opravičil za tisti dogodek s svečo, bilo je res neumno. Obljubim, da se bom v prihodnje potrudil delati drugače.«

»Vidiš, Polona, to je bil Marijin odgovor.«

Vsi smo jo čudno pogledali, še najbolj pa Maks.

»Včeraj na Brezjah sem Mariji potarnala, da se zadnje čase kar naprej pripravate in da si želim, da se to ne bi več dogajalo. Prosila sem jo za pomoč. In poglej, res je pomagalo.«

Maks pa je rekel:

»Joj, mami, ti pa tvoja Mici. Hvala, ker moliš za nas.«

»Prosim,« je odgovorila mami in s skrivnostnim nasmehom odšla po opravkih.

Naloga

Prosi Marijo za svoje starše.